

DIENST REGULERING

ADVIES

SR-20031010-11

betreffende

het “gebruiks- en exploitatiecontract”
waarover op dit ogenblik tussen de
intercommunale Sibelga en de Société
d’Electricité des Galeries Saint-Hubert
onderhandeld wordt,

gegeven in het kader van artikel 6 van de
ordonnantie van 19 juli 2001 betreffende de
organisatie van de elektriciteitsmarkt in het
Brussels Hoofdstedelijk

10 oktober 2003

Dienst Regulering
Gulledelle 100
1200 BRUSSEL
Tel.: 02/775.76.91
Fax: 02/775.76.79
e-mail: energie@ibgebim.be

I. VOORAFGAANDE UITEENZETTING

- Artikel 6 van de ordonnantie van 19 juli 2001 betreffende de organisatie van de elektriciteitsmarkt in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest (hierna “de ordonnantie” genoemd) stelt dat *“De Regering wijst de intercommunale die over het eigendoms- of gebruiksrecht van de zich op het grondgebied van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest bevindende distributienetten beschikt, aan als distributienetbeheerder”*.

Uit dit artikel en de voorbereidende werkzaamheden van de ordonnantie volgt enerzijds, dat er maar één enkele entiteit die de vorm van een intercommunale heeft en over het eigendoms- en gebruiksrecht van alle openbare distributienetten beschikt, als distributienetbeheerder voor een termijn van twintig jaar aangesteld kan worden, en anderzijds, dat de regering over zal moeten gaan tot voormelde aanstelling, wanneer ze de vervulling van deze drie voorwaarden vastgesteld zal hebben.

- Bij beraadslaging van hun respectieve beslissingsorganen en met de goedkeuring van de toezichthoudende instantie hebben de intercommunales INTERELEC, INTERGA en SIBELGAZ (zuidsector) zich op 1 januari 2003 in één enkele entiteit verenigd en daarbij voor de vennootschapsnaam SIBELGA gekozen; de twee eerste voorwaarden zijn bijgevolg vandaag vervuld.

Aan de derde voorwaarde werd evenwel nog niet voldaan; de Société d'Electricité des Galeries Saint-Hubert (hierna “SEGSH” genoemd) voorziet namelijk nog altijd ongeveer tweehonderdvijftig professionele en residentiële klanten¹ van stroom via een distributienet dat haar toebehoort en gedeeltelijk gebruikmaakt van de openbare weg.

- Onderhavig advies betreft het onderzoek naar het ontwerp van overeenkomst, waarover op dit ogenblik tussen de intercommunale SIBELGA en de Société d'Electricité des Galeries Saint-Hubert onderhandeld wordt² en waarmee meer bepaald eerstgenoemde aan laatstgenoemde een gebruiksrecht op haar netwerk toe zou kennen, zodanig dat SIBELGA exclusief en voor twintig jaar voor zich de hoedanigheid van distributienetbeheerder op zou kunnen eisen.

Het advies in kwestie wordt daarbij weliswaar op eigen initiatief gegeven, maar komt tegelijkertijd ook tegemoet aan een door de partijen geuite wens om een voorafgaand eensluidend advies van de reguleringsinstantie in te winnen over de inhoud van de overeenkomst die ze aan het bespreken zijn.

- In het vervolg van onderhavig document en na enkele algemene beschouwingen zullen we ons dan ook niet alleen, in hoofdzaak, toeleggen op het onderzoeken van de overeenstemming van de bepalingen van het ontwerpcontract met de voorschriften van de ordonnantie, maar ook, in bijzaak, op het aankaarten van de eventuele lacunes of onnauwkeurigheden die dit contract, naar onze mening, zou bevatten.

¹ Totaal verbruik: 6,8 GWh

² Versie van augustus 2003, als bijlage bijgevoegd

II. ALGEMENE OPMERKINGEN

1. De SEGSH kan het statuut van voorlopige distributienetbeheerder opeisen.

- Artikel 36 van de ordonnantie stelt: “*De personen die, bij het in werking treden van deze ordonnantie, titularis zijn van het eigendomsrecht of van een gebruiksrecht van het gewestelijk transmissienet en van het distributienet worden voorlopig aangewezen als respectievelijk gewestelijke transmissienetbeheerder en als distributienetbeheerder*”.

Niettegenstaande het gebruik van de term “*distributienet*” in het enkelvoud, heeft dit artikel tot doel om in afwachting van één enkele distributienetbeheerder, het naast elkaar bestaan van meerdere voorlopige distributienetbeheerders te organiseren, waarbij elke afzonderlijke distributienetbeheerder deze verantwoordelijkheid draagt voor het net, waarvan hij het eigendomsrecht (of gebruiksrecht)³ bezit.

In tegenstelling tot wat artikel 6 voor de “definitieve” distributienetbeheerder voorziet, is er bovendien geen enkele bepaling die stelt dat elke voorlopige distributienetbeheerder absoluut de vorm van een intercommunale⁴ zou moeten hebben.

- Krachtens artikel 36 moet de SEGSH beschouwd worden als een voorlopige distributienetbeheerder⁵. Ze is namelijk eigenaar van een netwerk dat gedeeltelijk gebruikmaakt van de openbare weg en gebruikt wordt voor de “distributie van elektrische energie” in de zin van de wet van 10 maart 1925⁶.

- Dienaangaande kunnen we ons afvragen, in welke hoedanigheid de SEGSH de toelating kreeg om deze distributieactiviteit uit te oefenen sinds de inwerkingtreding van de wet van 1925 (en dat tot op vandaag).

Wat dit punt betreft, blijkt dat dit recht op het vervoeren en doorverkopen van energie binnen een welbepaalde perimeter haar werd toegekend in het kader van opeenvolgende contracten die met de stad Brussel gesloten werden.

³ De voorbereidende werkzaamheden met betrekking tot dit artikel maken ons namelijk duidelijk dat dit overgangsmechanisme “*permet notamment de pallier à (sic) l’absence de fusion des intercommunales existantes*” (“het meer bepaald mogelijk maakt om het ontbreken van een fusie tussen de bestaande intercommunales te vergoelijken (sic)”).

⁴ Vgl. ontbreken van expliciete bepaling dienaangaande en gebruik van de term “*notamment*” in voormelde voorbereidende werkzaamheden.

⁵ Dat is overigens ook wat we officieel aan de CREG gemeld hebben, als antwoord op een formele, door haar gestelde vraag.

⁶ Aangezien “distributie” niet in de ordonnantie gedefinieerd wordt, geven we de term de betekenis die de term “voorziening” in de geest van de wet van 10 maart 1925 op de elektriciteitsvoorziening (die door de ordonnantie niet opgeheven werd) heeft.

Aangezien deze contracten verband hielden met de aankoop door de SEGSH van leveringen van reeks B⁷, kreeg de SEGSH wellicht de toelating om deze elektrische energie te verdelen omwille van de redenering dat leveringen van voormelde reeks, krachtens artikel 3 van de wet, niet het voorwerp uit kunnen maken van een voorzieningsmonopolie; dat is althans de enige verklaring die wij kunnen vinden. Het feit dat ze hiertoe verschillende werkvergunningen ontving – waarvoor ze nog altijd jaarlijkse bijdragen betaald – is, volgens ons, een aspect dat deze analyse bevestigt⁸.

2. Er moet op korte termijn onvermijdelijk één enkele distributienetbeheerder aangesteld worden.

De “definitieve” aanstelling van één enkele distributienetbeheerder is, vanuit regelgevend standpunt gezien, erg belangrijk en dient dan ook binnenkort te gebeuren.

De ordonnantie belast de distributienetbeheerder namelijk met een aantal taken en verplichtingen, op wier naleving wij toe dienen te zien. Zo moet de distributienetbeheerder een vijfjaarlijks investeringsplan en een ontwerp van technisch en meetreglement voor het netwerk dat hij beheert, opmaken, alsook zich van bepaalde openbare dienstverleningstaken kwijten (in uitvoering van een door de regering goedgekeurd programma).

Hoewel deze taken en verplichtingen overduidelijk door de wetgever met het oog op één enkele distributienetbeheerder/intercommunale voorgeschreven werden, neemt dat evenwel niet weg dat ze, bij gebrek aan andersluidende overgangsbepalingen, in principe ook door alle voorlopige distributienetbeheerders, waaronder de SEGSH, nageleefd dienen te worden.

Wetende dat er over onderhavige overeenkomst onderhandeld werd, hebben we tot op heden echter de voorkeur aan een pragmatische aanpak gegeven in plaats van een al te legalistische benadering en hebben we de SEGSH hierdoor de facto “vrijgesteld” van het indienen van voormelde ontwerpen, plannen en programma's. Iets wat we ons des te meer konden veroorloven, aangezien deze uit gezond verstand en de geest van de ordonnantie voortvloeiende vrijstelling geen gevolgen had.

Gezien het feit dat het jaar 2004⁹ in meer dan één opzicht een scharnierjaar is, wordt het nu echter de hoogste tijd om de rechten¹⁰ en plichten van elke partij te bepalen om

⁷ Zie meer bepaald het contract voor de levering van elektrische energie aan industriële instellingen van 26 februari 1971 dat stelt dat “*les dispositions du présent contrat sont applicables aux fournitures qui sont utilisées à concurrence de 85% au moins pour d'autres usages que l'éclairage*” (“de bepalingen van onderhavig contract zijn van toepassing op de leveringen die ten belope van ten minste 85 % aangewend worden voor een ander gebruik dan verlichting”).

⁸ Artikel 10 van de wet van 10 maart 1925 benadrukt dat het bestaan van een door een gemeente beheerde voorziening geen obstakel mag vormen voor de toekenning van wegvergunningen voor de voorziening van elektrische energie aan klanten voor de onder reeks B ressorterende leveringen.

⁹ De periode 2004-2009 is de eerste periode die door een investeringsplan gedekt moet worden; in 2004 zal de markt voor professionele klanten geliberaliseerd worden; de financiering van de openbare dienstverleningsopdrachten via de door artikel 26 van de ordonnantie georganiseerde inning zal in 2004 van start gaan.

¹⁰ We zullen hieronder met name nog terugkomen op de vraag of de SEGSH, gelet op artikel 20 van de ordonnantie, residentiële klanten van elektriciteit kan blijven voorzien.

de situatie zowel ten opzichte van de reguleringsinstanties¹¹, als ten opzichte van de klanten te verduidelijken.

3. De aanstelling van één enkele netbeheerder en onderhavige overeenkomst zijn nauw met elkaar verbonden.

De als bijlage bij onderhavig document bijgevoegde overeenkomst haalt haar bestaansreden uit de reorganisatie van de elektriciteitsmarkt die door de ordonnantie doorgevoerd wordt.

Het sluiten ervan vormt bovendien, zoals reeds werd aangegeven, een premisse voor de aanduiding van SIBELGA als enige distributienetbeheerder voor een termijn van twintig jaar.

Bijgevolg zou de inhoud ervan, ongeacht of dat nu in de preambule¹² of in haar bijzondere bepalingen is, deze nauwe verbondenheid die zowel uit de wil van de wetgever, als – volgens ons – de wil van de partijen voortvloeit, sterker moeten weerspiegelen.

III. SPECIFIEKE OBSERVATIES

1. Artikel 1

Hier stellen we voor om in dit artikel een expliciete verwijzing naar de ordonnantie op te nemen om te benadrukken dat SIBELGA op het netwerk van de SEGSH alle rechten en plichten zal oefenen, die uit haar hoedanigheid van distributienetbeheerder voort zullen vloeien.

Dat zou bij voorbeeld als volgt geformuleerd kunnen worden:

“L’exploitant octroie au GRD, qui accepte, le droit d’user du réseau pour le prix annuel fixé conformément à la formule figurant à l’annexe 4 à la présente convention.

Ce droit d’usage emporte pour le GRD tous les droits, devoirs et obligations qui sont attachés à la qualité de gestionnaire du réseau de distribution par l’ordonnance¹³ [notamment aux articles 7, 9, 20 et 24]”

¹¹ Hiermee beogen we niet alleen de Brusselse instanties, maar ook de federale regulator die, gezien de hoedanigheid van distributienetbeheerder van de SEGSH van haar eiste dat ze voor 2003 een tariefvoorstel in zou dienen (ondanks het ontbreken van in aanmerking komende klanten!).

¹² Deze zou een uitdrukkelijke verwijzing naar artikel 6 van de ordonnantie kunnen bevatten en uiteen kunnen zetten dat de overeenkomst tot doel heeft om enerzijds SIBELGA in staat te stellen om aangesteld te worden als enige distributienetbeheerder en anderzijds de SEGSH in staat te stellen om een activiteit uit te blijven oefenen en het contact met haar voormalige klanten in naleving van de ordonnantie te behouden.

¹³ We gaan hierbij uit van het principe dat de volledige titel van de ordonnantie van 19 juli 2001 in de preambule vermeld werd en daarom dus in de rest van het contract afgekort kan worden.

(“De exploitant kent de distributienetbeheerder, die dit aanvaardt, het recht toe om gebruik te maken van het net in ruil voor de jaarlijkse vergoeding die in overeenstemming met in bijlage 4 van onderhavige overeenkomst vermelde formule bepaald wordt.

Dit gebruiksrecht brengt voor de distributienetbeheerder alle rechten, plichten en verplichtingen met zich mee, die door de ordonnantie aan de hoedanigheid van distributienetbeheerder gekoppeld worden [met name via de artikelen 7, 9, 20 en 24].”)

2. Artikel 2

- Dit artikel lijkt ons onvoldoende expliciet te zijn met betrekking tot de taken die aan de exploitant in het kader van de “*investissements à réaliser*” (“te realiseren investeringen”) worden toegekend.

Deze activiteit dekt namelijk drie afzonderlijke aspecten af: de beslissing om te investeren, de bekostiging van de investering en de uitvoering van de investeringswerken.

Hoewel artikel 2 duidelijk is over het feit dat het alleen aan de distributienetbeheerder toekomt om over de te realiseren investeringen te beslissen - wat trouwens de enige optie is die verenigbaar is met de ordonnantie¹⁴-, kan niet hetzelfde gezegd worden over de twee andere aspecten.

Niets staat echter een eventuele financiering van de investeringen - zonder er daarom eigenaar van te worden - door de distributienetbeheerder in de weg (toepassing van het gemeenschappelijk recht van natrekking).

De overeenkomst zou volgens ons dan ook duidelijker worden, mochten de partijen hun bedoeling bijvoorbeeld als volgt expliciteren:

“[...] :

- *la prise en charge du coût et l'exécution des travaux relatifs aux investissements sur le réseau (comprenant les branchements et les compteurs) décidés dans le cadre du plan quinquennal d'investissements établi par Sibelga et approuvé par le Gouvernement ; [...]*”

(“[...] :

- De bekostiging en de uitvoering van de werken in verband met de investeringen op het net (met inbegrip van de vertakkingen en de meters), waartoe in het kader van het door Sibelga opgestelde en door de Regering goedgekeurde vijfjarige investeringsplan beslist wordt; [...])”

¹⁴ Het is de taak van de distributienetbeheerder om de veiligheid, de betrouwbaarheid en de kwaliteit van de bevoorrading op het net dat hij beheert, te garanderen. In dit opzicht is de besluitvorming in verband met de te realiseren investeringen zo fundamenteel, dat deze niet meer onder het “dagelijkse exploitatie”-concept kan vallen.

- Bovendien en nog altijd met betrekking tot de op het net te realiseren investeringen, zou het misschien opportuun zijn om expliciet ten laste van de exploitant de verplichting te voorzien om de distributienetbeheerder regelmatig alle informatie te bezorgen, die deze nodig heeft om zich een beeld kunnen vormen van de ouderdomsstaat en betrouwbaarheid van het net, opdat de distributienetbeheerder met kennis van zaken de nodige beslissingen zou kunnen nemen.

- Ten slotte, wetende dat de exploitant deze activiteiten uit zou willen oefenen, willen we hier toch preciseren dat, louter wettelijk gesproken, we niets kunnen vinden dat de exploitant zou beletten om voor de verrichting van de metingen¹⁵ en het beheer van de toegang tot het net te zorgen, zelfs niet na 1 januari 2005 (rekening houdende met zijn onafhankelijkheid ten opzichte van de personen die in artikel 8, §1 van de ordonnantie beoogd worden). Het is evenwel natuurlijk niet aan ons om ons uit te spreken over de haalbaarheid van deze optie in de praktijk.

3. Artikel 3

- Vanuit het opzicht van de wettelijkheidscontrole, geeft, wat ons betreft, alleen de laatste alinea van dit artikel aanleiding tot de formulering van een kleine kanttekening.

Volgens ons zou deze alinea namelijk uitdrukkelijk moeten vermelden dat de levering door SIBELGA van prestaties die onder de dagelijkse exploitatieactiviteiten ressorteren die door artikel 2 beoogd worden, maar bij gelegenheid voorzien wordt.

Mocht dit in de geest van de partijen namelijk voor sommige prestaties de regel dienen te zijn, zou men er goed aan doen om deze prestaties uit het toepassingsveld van artikel 2 te schrappen.

Wat dit betreft, dienen we iedereen er ook aan te herinneren dat, volgens de nieuwe redenering, de dagelijkse exploitatie niet van rechtswege aan de SEGSH toekomt, maar haar contractueel door de distributienetbeheerder toegekend wordt¹⁶ en dat voor de activiteiten en volgens de modaliteiten die deze bepaalt in het kader van artikel 9, alinea 5 van de ordonnantie.

Misschien zou de volgende formulering hier beter aan tegemoetkomen:

“Si, à la demande de l’exploitant, le GRD effectue à titre occasionnel des prestations en rapport avec les activités d’exploitation journalière visées à l’article 2, ces prestations seront facturées séparément par le GRD et payables selon ses conditions générales”

(“Als de distributienetbeheerder, op verzoek van de exploitant, bij gelegenheid prestaties verricht, die verband houden met de in artikel 2 beoogde dagelijkse exploitatieactiviteiten, zullen deze prestaties afzonderlijk door de

¹⁵ Op voorwaarden dat hem een strikte vertrouwelijkheidsplicht opgelegd wordt.

¹⁶ Die zelf, omwille van zijn hoedanigheid van distributienetbeheerder, de rol van “natuurlijke exploitant” of “exploitant van rechtswege” heeft.

distributienetbeheerder gefactureerd worden en zullen deze in overeenstemming met zijn algemene voorwaarden betaald moeten worden.”)

- Wat de gepastheid van dit alles betreft, zullen we ons evenwel beperken tot de vermelding dat we de moeilijkheden begrijpen, waarmee de SEGSH kampt – en die ze ons overigens ook meedeelde – om de redenering van artikel 3 in zijn als bijlage bijgevoegde versie te onderschrijven.

Het staat namelijk zo goed als buiten kijf dat haar huidige exploitatiekosten hoger liggen dan de door haar privépartner aan SIBELGA gefactureerde kosten (kleinere schaalvoordelen).

Voor zover de dagelijkse exploitatie van de in de overeenkomst waarover nog volop onderhandeld wordt, beoogde activiteiten de tegenprestatie vormt van de toekenning van een gebruiksrecht ten aanzien van het net, lijkt de wens van de SEGSH van een integratie van haar eigen voorstel van exploitatiekosten als een “last” in het tariefvoorstel dat de distributienetbeheerder jaarlijks aan de CREG voorlegt, dan ook gerechtvaardigd.

4. Artikel 4

Dit artikel brengt impliciet met zich mee dat de SEGSH haar huidige rol van verdeler – in de zin van “vervoerder” en “verkoper” van energie – voor niet in aanmerking komende klanten, d.w.z. de op het net aangesloten residentiële klanten, zou blijven vervullen¹⁷.

Deze optie lijkt ons evenwel problematisch, zowel vanuit juridisch, als vanuit praktisch standpunt gezien.

Eerst en vooral lijkt ons dit vanuit juridisch standpunt bekeken onverenigbaar met artikel 20 van de ordonnantie.

Dit artikel stelt namelijk in zijn 1ste paragraaf dat “*De gemeenten beschikken over een exclusief recht om niet in aanmerking komende afnemers te bevoorraden*”. En in de toelichting bij dit artikel kunnen we lezen dat de “*de ordonnantie het monopolie van de gemeenten op het vlak van elektriciteitsvoorziening herdefinieert*”¹⁸. *De gemeenten bewaren echter hun monopolie voor de bevoorrading aan niet in aanmerking komende klanten*”.

Wilde de wetgever hier het in de wet van 10 maart 1925 voor alleen de leveringen van reeks A toegelaten gemeentelijke monopolie “uitbreiden” tot de leveringen van reeks B¹⁹ of wilde de wetgever hier iedereen alleen maar “herinneren” aan het distributiemonopolie, zoals dat in het kader van deze wet georganiseerd wordt?

¹⁷ Dat lijkt bevestigd te worden door artikel 5 dat een inwerkingtreding van de overeenkomst op 1 juli 2004 voorziet.

¹⁸ De onderlijning werd hier door ons aangebracht.

¹⁹ Impliciete wijziging van artikel 3 van de wet van 10 maart 1925

Men zou geneigd zijn om beide te antwoorden, waarbij we vermoeden dat de wetgever waarschijnlijk het bestaan vergeten is van het kleine aantal professionele en residentiële klanten dat door de SEGSH bevoorrad wordt.

Wat niettemin wel zeker is, is dat de wetgever niet de handhaving van meer dan één distributienetbeheerder in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest beoogde en dat het krachtens onderhavige overeenkomst aan SIBELGA toegekende gebruiksrecht haar rechten en plichten toebedeelt ten aanzien van alle klanten van de SEGSH, ongeacht het feit of ze al dan niet in aanmerking komen; deze klanten worden immers netgebruikers in dezelfde hoedanigheid als alle andere gebruikers die rechtstreeks aangesloten zijn op de netten die eigendom van SIBELGA zijn.

Rekening houdende met hetgeen voorafgaat, zouden we dus in rechte eventueel toe kunnen laten, voor zover dit niet door SIBELGA betwist wordt, dat de SEGSH nog drie jaar lang een leveringsactiviteit verricht²⁰ voor de residentiële klanten, maar zeker geen distributienetbeheerdersactiviteit.

Een dergelijke loskoppeling van functies lijkt ons echter erg moeilijk in praktijk te brengen en zou van ons alleen groen licht krijgen, als men ons aan zou kunnen tonen dat de problemen die er volgens ons mee gepaard zouden gaan, opgelost zouden zijn en op voorwaarde dat de enkele betroffen residentiële klanten er niet de dupe van zouden worden²¹.

5. Artikel 5

- Zoals eerder al werd aangegeven, vormt het verwerven door SIBELGA van een gebruiksrecht ten aanzien van de netten van de SEGSH een premisse voor haar aanstelling (en een voorwaarde voor haar handhaving) als enige distributienetbeheerder voor een termijn van twintig jaar.

Verder dient ook gesteld dat de overeenkomst in werking moet treden of van kracht moet worden vóór of uiterlijk op de dag van de aanstelling van SIBELGA als distributienetbeheerder. Dat maakt dan ook dat enerzijds de onderhandelingen snel afgerond en de overeenkomst snel ondertekend zou moeten worden en dat anderzijds de inwerkingtreding ervan niet ondergeschikt gemaakt kan worden aan de vervulling van opschortende voorwaarden.

Het gunstige advies van het BIM²² dient dan ook tussen te komen in de precontractuele fase²³ en de doorverkoop van de middenspanningsinrichtingen van de

²⁰ Zonder hiervoor over een leveringsvergunning te beschikken

²¹ Hoe kan men de leveringsprijs van de globale gereguleerde prijs aftrekken? Hoe kan men het in aanmerking komen van de klanten organiseren? Aan wie moet men de in aanmerking komende klanten overdragen, die geen leverancier kozen? Hoe moet men de minimum- en sociale leveringen beheren?

...

²² Hoewel het interessant kan zijn om het advies van de CREG over artikel 3 in te winnen, houdt een eventueel negatief advies over dit artikel niet in dat dit artikel hierdoor ontoepasbaar zou worden.

²³ Dat is ook de bestaansreden van onderhavig advies dat, als het opgevolgd wordt, in een gunstig advies zal resulteren, waarvan het bestaan vermeld zal kunnen worden in de preambule van de overeenkomst.

SEGSB dient, in het geval van een akkoord tussen de partijen, het voorwerp uit te maken van een artikel van het contract.

- Verder lijkt ons de mogelijkheid van elk van de partijen om de overeenkomst simpelweg op te zeggen, mits de inachtneming van een opzegtermijn van 12 maanden niet verenigbaar te zijn met de rechtszekerheid die er moet zijn bij de aanstelling van de distributienetbeheerder.

Zo zou het in artikel 1 beoogde gebruiksrecht ten minste toch voor een termijn die gelijk is aan de periode waarvoor SIBELGA krachtens artikel 6 van de ordonnantie als distributienetbeheerder aangesteld wordt, toegekend moeten worden. Dat lijkt ons des te noodzakelijker, gezien het feit dat, hoewel het contract de exploitant een verkoopoptie toekent, de distributienetbeheerder van zijn kant echter niet over een koopoptie beschikt.

- Ten slotte dient gesteld dat, mocht de exploitant gebruikmaken van deze optie, artikel 5 niets zegt over wat er dan met de dagelijkse exploitatieopdrachten die hem toevertrouwd werden, zal gebeuren.

Mochten de partijen dus de bedoeling hebben om voormelde opdrachten bij een eventuele eigendomsoverdracht ten aanzien van het netwerk aan de distributienetbeheerder aan de exploitant te onttrekken, dienen ze dat uitdrukkelijk te vermelden²⁴.

* *

*

²⁴ Geen automatische toepassing van het “*accessorium sequitur principale*”-principe.